

אלוף פיקודי המרכז עם כתב חדשות. לא חשוב שהוא העדיף את קול ישראל על תחנת השידור של צה"ל, שבו הוא משרת. הנקודה המעניינת בסיפור היא שלמרות דברי משענייה, אליהו הנביא כאן הוא בכלל לא האלוף, ולא שום חייל מצה"ל, אלא דווקא שירות הביטחון הכללי, שעשה את העבודה. האלוף הזכיר אותם, אבל בשידור הוא דיבר בעצמו.

הקרב על התודעה

סאגה התיקשורתית של האלוף מרדכי לא נקטעה גם השבוע. האלוף הנמרץ מופיע בכל העיתונים ליד הגדר של כפר רופין. אבל זה אולי נעשה כבר מתוך אינסטינקט, ותר מאשר מתוך מחשבה מבוקרת. כי מי אהב להיות מחובר למיקרים כליכך מצערים, היכולים להזכיר שפיי קורדימרכו זה לא רק אינתיפאדה, אלא גם

אבל זו מיקריות בלתי אפשרית, מבחינה סטטיסטית, שאותן ידועות עצמן, מופיעות בכל העיתונים, באותו היום, מבלי שיד אחת תכוון אותן. זה בלתי אפשרי, ולכן המסקנה היחידה היא שהאלוף יצחק מרדכי בונה מערכת דימוי מסויימת, בכוונה תחילה.

הוא בונה לעצמו דימוי של איש חזק, יעיל, המטפל ביד קשה ככל הפרות הסדר, ואין זה מיקרה שער עצם היום, למרות המבול התיק שורתי סביבו, לא מופיעה ולוא ידיעות אחת על פגישת האלוף עם אוכלוסייה ערבית בשטח חים. והוא יודע ערבית, ובעזה הוא נפגש, אבל כאן משחקים על הדימוי, שאסור לקלקל או

תו בשום אופן. המצחיק הוא, שבאופן מסויים איציק מרדכי צורק. כל האינתיפאדה, בשלב הזה של ההתפתחות שלה, היא קרב על התודעה. זה שדה הקרב, ובתוך התודעה הזאת, הדימויים שיווצרו יקבעו את המציאות שתוכנה נחיה. לכן, הדימוי שמרדכי כל-כך עמל ליצור, כזה של מפקד קשות, ששם קץ לאינתיפאדה

האלוף עם שרהלה שרון* קו ישיב לתיקשורת

האלוף והברדן מוטי גילעדי במסיבה ברכה לאלוהיו הנביא

המשתוללת, הרבה יותר חשוב מפירוט קט נוני של האירועים עצמם, שקרו בגדה מאז אותו יום שנכנס לפיקוד, לפני חודש, ועד יום השני השבוע. אירועים שנמסרו עלי ידי רוב צה"ל עצמו, המונה בחודש האחרון 43 בקי בוקי-בערה, 299 ערבים פצועים, 11 ערבים שנהרגו מירי חיילי צה"ל, 27 אזרחים ישראליים שנפצעו, ושני אזרחים ישראליים הרוגים, שלא יוכלו לקרוא לעולם את הכתבה הזאת, או כל דבר אחר.

* משמאל: המרת דליה שיסחה.

הוא לא יכול להיות אדיש למצוקת

תביעות נגד עיתונים

תוקף תפקידו כמפקד יחידת מעבר בבסיס קליטה דימויו מיוחסים לסגן ליי

אלוף לשמוט על פי התעודות, סגן ליאור לב הוא בהחלט חייל מצטיין, גאות כל אם יהודיה טובה. הוא בעל פרס הרמטכ"ל בכישר קרבי, קצין-שלישות ששירת בצנחנים ובגמר שירותו בבקום זכה לתשבות ממפי קרוי.

חוזרים לויכוח הישן: האם התכוח נופל רחוק

מהעץ? אפשר גם לשאול: האם לעובדה

שעורכת הדין אילנה לב שהורשעה בעבירות

מידמה וישבה בכלא יש קשר לנך שבנה

מואשם עכשיו בעבירות דומות? ליאור לב, קצין,

מחכה למישפט בכלא 4 על עבירות שוחד. אמו

טוענת: המישפטה הצבאית הורסת את בני!

נעמי אדווה

אור לב 48 סעיפים של שוחד, יוה, קבלת דבר כמירמה, סחיטה באיומים, ביודי ראיות ועוד.

לדברי התביעה הודו עשרות אנשי מילוי אים, כי ליאור לקח מהם שוחד. נוסף על העי דים יש הקלטות של שיחות שבהן מוזכרים מיספר רב של אנשי-מילואים.

אילנה לב, אמו של ליאור, נוכחה בכל הדיונים בבית-הדין הצבאי ואף הצליחה להסתיר את בנה מפני צלמי-עיתונות שניסו לצלם אותו. היא הגישה תביעות נגד כמה עיתונים ונגד רוב צה"ל על פירסום לשון הרע ותקיפה עליידי הצלמים. היא גם באה בטענות אל העיתונאים שנכחו בדיון, ולא כתבו דבר על תנאי מעצרו של ליאור.

פגשתי את אילנה לב השבוע, כשחזרה מביקור אצל ליאור. אילנה מלאה בטענות על אופן הטיפול בכנה. היא טוענת שנעשה לו עוול איום.

אילנה אומרת:

ליאור הסתבך בגלל טוב ליבו ורצונו לעי זור לזולת. קיימת במדינת ישראל אווירה כל-לית של השתמטות. זאת אווירה המוכתבת מגבוה. עשרות אלפי אנשים משתמטים מחיר

עכשיו יושב ליאור בכלא 4. עצור עד תום ההליכים בהוראת בית-הדין הצבאי ביפו. הוא נעצר לפני חודש וחצי והואשם בקבלת שוחד מעשרות חיילי מילואים, תמורת שיכונם בר חירות נוחות.

את המאבק לשיחרורו ולטיהורו של ליאור מנהלת אמו, אילנה לב, עורכת-דין לשעבר, שגורנה ב-1987 לחמש שנות-מאסר על מירמה. אילנה ריצתה שני-שליש מתקופת-המעצר בכלא נווה תירצה ושחררה באחרונה. הי יום היא עובדת בחברה מיסחרית גדולה בתל-אביב ומקווה שעם תום תקופת השליש, תוחזר זר לה תעודת עורכת-הדין שלה. כינתיים היא נתונה במילחמה על כבודו של בנה.

במיסגרת המילחמה כתבה לב מיכתב תקיף לשר-הביטחון, יצחק רבין. בין שאר הסעיפים היא טוענת כי חשוד נוסף בפרשת השוחד, שעבד יחד עם ליאור באותו מישרד צבאי בבקום, שחרר ממעצר אחרי כמה ימים. הצעיר, טוענת לב, הוא חבר של נכדתו של שרה-הביטחון.

פרט פיקנטי אולי, אבל בהחלט לא מספיק כדי להביא לשיחרורו של החייל החשוד בשוחד של עבירות חמורות.